

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 30 listopada 2016 roku Sąd Rejonowy w Płocku , V Wydział Gospodarczy w sprawie z powództwa (...) z siedzibą we W. przeciwko T. R. o zapłatę kwoty 21.467,85 zł oddalił powództwo (pkt 1) i zasądził od powoda (...) z siedzibą we W. na rzecz pozwanego T. R. kwotę 17,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (pkt 2).

Apelację od powyższego orzeczenia złożył powód , zaskarżając wyrok w całości , wnosząc o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 21.467,85 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania , w tym kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych oraz kosztów postępowania wywołanego wniesieniem apelacji.

Powód zarzucił zaskarżonemu wyrokowi naruszenie :

1. art. 123 § 1 pkt 1 k.c. – poprzez jego niezastosowanie w okolicznościach sprawy i przyjęcie , że działania przerywające bieg przedawnienia podejmowane przez poprzedniego wierzyciela nie mają wpływu na sytuację aktualnego wierzyciela – strony powodowej,
2. art.117 § 2 k.c. – poprzez uznanie , że roszczenie strony powodowej jest przedawnione i pozwany może skutecznie uchylić się od jego zaspokojenia.

Sąd Okręgowy zważył , co następuje :

apelacja powoda nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd I instancji w oparciu o materiał dowodowy zgromadzony w toku postępowania dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych , które Sąd Okręgowy podziela i przyjmuje za własne .

Przechodząc do oceny zasadności zarzutów apelacji należy przypomnieć , że art. 1 ust. 4 ustawy z dnia 25 września 2015 roku o zmianie ustawy – Prawo Bankowe oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r. , poz. 1854) uchylił art. 96 – 98 Prawa Bankowego , które dawały bankom uprawnienie do wystawiania bankowych tytułów egzekucyjnych i po nadaniu klauzuli wykonalności wszczęcia na ich podstawie postępowania egzekucyjnego. Zgodnie z art. 11 ust. 3 tej ustawy bankowy tytuł egzekucyjny , któremu nadano klauzulę wykonalności na podstawie przepisów dotychczas obowiązujących , zachowuje moc tytułu wykonawczego także po jej wejściu w życie.

Zgodnie z jednolitym stanowiskiem Sądu Najwyższego zarówno złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu jak i wszczęcie postępowania egzekucyjnego na podstawie takiego tytułu wykonawczego przerywa na podstawie art. 123 § 1 pkt 1 k.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. bieg przedawnienia jako czynność przedsięwzięta bezpośrednio w celu egzekwowania roszczeń (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 16 stycznia 2004 r. , III CZP 101 / 03 , OSNC z 2005 r. , nr 4 , poz. 58). Rozpoczęcie na nowo biegu przedawnienia następuje bądź z chwilą prawomocnego zakończenia postępowania klauzulowego , bądź z chwilą zakończenia postępowania egzekucyjnego , w tym jego umorzenia (art. 826 k.p.c.) , a wyjątek stanowi umorzenie na podstawie art. 823 lub 825 pkt 1 k.p.c. albo zwrot wniosku , które niweczą materialnoprawne skutki przerwy przedawnienia

(uchwała Sądu Najwyższego z dnia 19 lutego 2015 r. , III CZP 103 / 14 , OSNC z 2015 r. , nr 12 , poz. 137). Umorzenie postępowania z urzędu z przyczyny bezskuteczności egzekucji na podstawie art. 824 § 1 pkt 3 k.p.c. powoduje , że bieg przedawnienia roszczenia stwierdzonego tytułem wykonawczym rozpoczyna się na nowo.

W razie cesji wierzytelności na nabywcę przechodzi ogół uprawnień przysługujących dotychczasowemu wierzycielowi , wszystkie właściwości , przywileje i braki , a więc ustawodawca zakłada identyczność wierzytelności cesjonariusza z wierzytelnością cedenta

(art. 509 § 2 k.c.). Co do zasady , nabywca wstępuje w sytuację prawną cedenta , w tym również w zakresie przedawnienia , zbycie wierzytelności jest bowiem irrelevantne dla jego biegu.

W przypadku wierzytelności objętej bankowym tytułem wykonawczym sytuacja prawna cesjonariusza kształtuje się jednak odmiennie od sytuacji prawnej nabywcy wierzytelności objętej innym tytułem wykonawczym.

Uprawnienie do wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego przysługiwało jedynie bankom i tylko na ich rzecz mogła być nadana klauzula wykonalności. Nadanie klauzuli na rzecz cesjonariusza nie będącego bankiem nie było dopuszczalne. Cesjonariusz nie mógł kontynuować egzekucji wszczętej przez bank , bo w postępowaniu egzekucyjnym nie ma zastosowania art. 192 pkt 3 k.p.c. , a więc nabywca wierzytelności , który nie mógł powołać się na bankowy tytuł egzekucyjny , przejście uprawnień i uzyskać klauzuli wykonalności na podstawie art. 788 § 1 k.p.c. , musiał ustalić istnienie roszczenia w drodze procesu sądowego , uzyskać nowy tytuł wykonawczy i dopiero na jego podstawie egzekwować roszczenie.

Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 19 listopada 2014 r. , II CSK 196 / 14 , przerwanie biegu przedawnienia na podstawie art. 123 § 1 pkt 1 k.p.c. następuje co do zasady tylko pomiędzy stronami postępowania , jeżeli z istoty łączącego je stosunku prawnego wynika , że są materialnie zobowiązane lub uprawnione , a więc skutek przerwania zachodzi tylko w podmiotowych i przedmiotowych granicach czynności podjętej przez wierzyciela.

Wniosek o wszczęcie egzekucji wywołuje zatem skutek przerwy wtedy , gdy pochodzi od wierzyciela wskazanego w tytule egzekucyjnym , na rzecz którego została nadana klauzula wykonalności ; nie jest bowiem wystarczająca tożsamość wierzytelności , lecz konieczna jest także identyczność osób , na rzecz których czynność ta została dokonana.

Skutki prawne postępowania egzekucyjnego wszczętego na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego związane są więc tylko z podmiotami w nim uczestniczącymi na podstawie tego tytułu w granicach podmiotowych i przedmiotowych ukształtowanych treścią klauzuli wykonalności. Należy podkreślić , iż przerwa biegu przedawnienia została spowodowana czynnością banku zmierzającą do egzekwowania roszczenia , podczas gdy nabywcy nie będącemu bankiem miałyby służyć do jego dochodzenia. Nabywca wierzytelności nie będący bankiem nabywa wierzytelność w swej treści i przedmiocie tożsamą z wierzytelnością zbywającego banku , ale nie wchodzi w sytuację prawną zbywcy wywołaną przerwą biegu przedawnienia i rozpoczęciem biegu na nowo. Czynność wszczęcia postępowania egzekucyjnego przez bank wywołuje materialnoprawny skutek przerwy biegu przedawnienia jedynie w stosunku do wierzyciela objętego bankowym tytułem wykonawczym , natomiast nabywca wierzytelności nie będący bankiem , nawet jeżeli nabycie nastąpiło po umorzeniu postępowania egzekucyjnego na podstawie art. 824 § 1 pkt 3 k.p.c. i rozpoczęciu biegu terminu przedawnienia w stosunku do banku na nowo , nie może się powołać na przerwę biegu przedawnienia wywołaną wszczęciem postępowania egzekucyjnego przez pierwotnego wierzyciela będącego bankiem. Wyjątkowość przywileju wystawiania bankowego tytułu egzekucyjnego prowadzi do wniosku , że skoro nie może on być podstawą egzekucji na rzecz innych osób niż w nim wskazane z wyjątkiem następstwa prawnego po stronie wierzyciela innego banku , to również materialnoprawne skutki wszczęcia postępowania egzekucyjnego jako czynności wierzyciela – banku prowadzącej do przerwy biegu przedawnienia dotyczą wyłącznie tego wierzyciela i nie dotyczą nabywcy nie będącego bankiem (tak : uchwała Sądu Najwyższego z dnia 29 czerwca 2016 r. , III CZP 29 / 16 , opublikowana w Biuletynie Sądu Najwyższego z 2016 r. , nr 6).

Mając powyższe na uwadze , należy stwierdzić , iż Sąd Rejonowy prawidłowo uznał , że powództwo dochodzone w przedmiotowej sprawie podlega oddaleniu z uwagi na przedawnienie roszczenia powoda.

W aspekcie przedstawionych argumentów i rozważań , apelacja powoda jako bezzasadna podlegała oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c.